

eksorbitante udgifter til bl.a. restaurationsbesøg lå langt udenfor, hvad en kommune kan forpligte sig til at betale. Det gælder f.eks., hvis der er gennemført kostbare restaurationsbesøg, der ikke har haft egentlige repræsentative formål, men f.eks. alene er afholdt for en snæver kreds af embedsmænd, politikere fra en enkelt byrådsgruppe m.fl.

Der bedes om, at ministeren redegør for, hvilket juridisk krav kommunen kan gøre gældende over for de pågældende.

Svar (22/5 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Efter dansk rets almindelige erstatningsregler er en person erstatningspligtig over for en kommune, hvis den pågældende har udvist en uforsvarlig adfærd, som kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom, og der som en forudselig følge heraf er opstået et dokumenteret tab for kommunen. Dette gælder såvel kommunalbestyrelsesmedlemmer, embedsmænd eller andre.

Erstatningssag mod kommunalbestyrelsesmedlemmer kan – udover af kommunalbestyrelsen – anlægges af tilsynsmyndigheden. De kommunale tilsynsmyndigheder kan i medfør af § 61, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse anlægge erstatningssag mod et eller flere kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er ansvarlige for, at kommunen er påført et tab.

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke anlægge erstatningssag mod eventuelle erstatningsansvarlige embedsmænd eller andre. Hvis det konstateres, at embedsmænd eller andre ved en uforsvarlig adfærd, som kan tilregnes som forsætlig eller uagtsom, har påført kommunekassen et tab, har kommunalbestyrelsen efter omstændighederne pligt til at gøre erstatningsansvar gældende over for den, der er ansvarlig for den tabbringende disposition. Hvis kommunalbestyrelsen undlader dette, kan tilsynsmyndigheden efter omstændighederne anlægge erstatningssag mod de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer.

I tilknytning hertil kan jeg oplyse, at Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt er i færd med at undersøge, om det er muligt at rejse krav om tilbagebetaling eller erstatning mod nuværende og tidligere byrådsmedlemmer i Farum for uberettiget brug af kommunale midler. I den forbindel-

se har tilsynsrådet senest i brev af 14. maj 2002 anmodet Farum Byråd om en udtalelse med henblik på at afklare, hvilke sager der bør rejses. Tilsynsrådet har bl.a. anmodet Farum Byråd om at oplyse, hvad byrådet vil gøre for at undersøge, om der er grundlag for at rejse krav mod Farum Boldklub A/S, enkelte (parti-)foreninger, byrådsgrupper eller andre. Tilsynsrådet har samtidig sendt kopi af brevet af 14. maj 2002 til Statsadvokaturen for økonomisk kriminalitet, således at Statsadvokaturen for økonomisk kriminalitet også ad denne vej får oplysninger om forholdene i Farum Kommune.

Spm. nr. S 1880

Til integrationsministeren (23/4 02) af:

Kamal Qureshi (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder en forfulgt person i udlandet har for at søge asyl i Danmark uden at benytte sig af menneskesmuglere?«

Svar (22/5 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 4, har udlændinge mulighed for at ansøge om asyl i Danmark fra en dansk diplomatisk eller konsular repræsentation i udlandet. Efter bestemmelsen er det en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse, at udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, samt at Danmark er nærmest til at yde den pågældende beskyttelse på grund af den pågældendes tilknytning her til landet. De danske repræsentationer i udlandet vil således afvise ansøgningen, såfremt der i ansøgningen ikke er angivet oplysninger om asylansøgerens tilknytning til Danmark, jf. udlændingelovens § 46 b.

Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen i 2001 registrerede i alt 1.933 ansøgninger indgivet på en dansk repræsentation i udlandet efter bestemmelsen. 75 personer blev meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen i 2001.

Af flygtningekonventionens artikel 1 A (2) fremgår, at en person alene betragtes som flygtning, såfremt den pågældende befinder sig uden for sit hjemland på tidspunktet, hvor den pågæl-